

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **V. F.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17.12.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 1.10.2012, o **zamítnutí žádosti o invalidní důchod,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17.12.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 1.10.2012, kterým žalobkyni zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 19.9.2012 není invalidní, neboť podle uvedeného posudku poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 15%.

Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě žalobkyně ze dne 21.11.2012. Podle tohoto posudku žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, když míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí pouze 15%, a to podle kapitoly XV, oddíl B, položky 9, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které uvedla, že se vyučila v oboru čistič a toto povolání vykonávala dlouhodobě, přičemž také pracovala jako prodavačka. Její zdravotní potíže nastaly v lednu 2012, kdy upadla na chodníku a přisedla si pravou nohu. Od té doby má stále problémy s chůzí. Žalobkyně byla opakovaně operována, avšak doposud se jí tvoří výpotky a rehabilitace byly bezvýznamné. Po dohodě s ošetřujícím lékařem jí byly rehabilitace zrušeny a doporučena TEP v dubnu 2013.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 17.12.2012 č.j. X, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 9.5.2013 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že dne 15.8.2012 podala žalobkyně žádost o invalidní důchod. Dne 19.9.2012 posoudil zdravotní stav žalobkyně lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné se závěrem, že žalobkyně není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti činil podle kapitoly XV, oddíl B, položky 10a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., 15%. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí, kterým žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně dne 22.10.2012 námitky, o kterých rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, a to na základě posudku o invaliditě žalobkyně ze dne 21.11.2012, jak shora uvedeno. Lékař ČSSZ hodnotil zdravotní postižení žalobkyně podle kapitoly XV, oddíl B, položky 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 15%.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. D. a z jejího nálezu ze dne 21.8.2012, z propouštěcích zpráv ortopedického oddělení Karvinské Hornické nemocnice ze dne 7.3.2012, 8.10.2012 a 19.4.2013, z nálezu nefrologické ambulance MUDr. K. ze dne 28.8.2012, z řady nálezů ambulance

chirurgie páteře a ortopedie MUDr. G., z nálezů neurologické ambulance MUDr. P. Karviné Hornické nemocnice ze dne 28.3. a 9.4.2013 a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Karviné. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně zdravotní postižení dle kapitoly XV, oddíl B, položku 9b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 15%. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje u žalobkyně ztuhnutí pravého kolenního kloubu I. až II. stupně s chronickým zánětem výstelky tohoto kloubu a se stavem po jeho opakovaných operacích po úrazu. Dolní hranicí procentuálního rozpětí hodnocení poklesu pracovní schopnosti stanovila PK MPSV ČR podle rozsahu funkčního postižení, kdy se jedná o středně těžké omezení hybnosti pravého kolenního kloubu. Posudková komise se uvedeným hodnocením zcela ztotožnila s posudkovým závěrem lékaře ČSSZ učiněným v rámci námitkového řízení. K tomu dodala, že lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ dne 19.9.2012 označil ve svém posudkovém hodnocení mylně položku 10a, neboť se nejedná o poškození vazivového aparátu pravého kolena, dle vyšetření ortopéda jsou vazy pevné, a proto zdravotní postižení není možno hodnotit touto položkou.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 17.12.2012 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 15% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře - ortopéda. Dle názoru krajského soudu je uvedený posudek PK MPSV ČR dostatečně objektivní, vyčerpávající a přesvědčivý, neboť jak ostatně žalobkyně i sama potvrdila, vycházel z úplné zdravotní dokumentace žalobkyně a zhodnotil její veškerá zdravotní omezení. V neposlední řadě posudková komise také odůvodnila své odlišné posudkové hodnocení od posudku lékaře OSSZ vydaného dne 19.9.2012.

Jelikož u žalobkyně k datu 17.12.2012 nešlo o žádný stupeň invalidity, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 1.10.2012, jímž původně žádost žalobkyně o invalidní důchod byla zamítnuta.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 13. června 2013

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček